

Oborniki_1
Karta wywiadu etnograficznego

Metryczka miejscowości		
Powiat	obornicki	
Gmina	Oborniki	
Miejscowość	Oborniki	

Metryczka wywiadu			
Data realizacji	09.11.2013 r.	Miejsce wykonania	Miejsce pracy informatora
Czas trwania	52 min	Forma i wielkość	Plik audio MP3, 42, 2 MB
Przeprowadzający	M.C.	Komentarz	

Metryczka informatorów				
Kod	Płeć (K/M)	Wiek	Funkcja społeczna	Komentarz
OB_OB_001	M	48 lat	Dyrektor Ośrodka Kultury	

Informacje etnograficzne	
<i>Tematyka</i>	<i>Pozyskane informacje (ew. cytaty)</i>
I. Toponomastyka i etnonimy	
Nazwy miejscowości (historyczne; zwyczajowe)	<p>Informator nie zna pochodzenia nazwy Obornik, wydaje mu się że nazwa może pochodzić od formy zatrudnienia mieszkańców (praca przy krowach, obory).</p> <p>W średniowieczu Oborniki nosiły nazwę Stara Wieś.</p>
Nazwy lokalne (przysiółków, części wsi, pól, łąk, pojedynczych gospodarstw)	<p>Łazienki – kąpielisko zbudowane przez Niemców przy ujściu rzeki Wełny do Warty, po wojnie niszczało, zostały odbudowane z funduszy unijnych w formie kompleksu spacerowo-rekreacyjnego</p> <p>Były cmentarz ewangelicki.</p> <p>Młyn Dalmana.</p> <p>Ulica Nadbrzeżna i młyn Scharka.</p> <p>Nieistniejący zamek Łokietka - ujście Wełny do Warty.</p> <p>Ruiny klasztoru franciszkańskiego.</p> <p>Kościół Św. Krzyża z XVII w..</p> <p>Były obóz pracy w Uścikówcu.</p>
Nazwy topograficzne (cieków wodnych, stawów, wzniesień, obszarów leśnych, toń wodnych, uroczysk)	<p>Las Dalmana.</p> <p>Aplaga – cypel, mierzeja utworzona przez naniesiony piasek, nazwa od niemieckiego słowa „ablegen” – nanosić.</p> <p>Glinianki – dzikie kąpielisko popularne w latach 70-80-tych, było miejscem rekreacji mieszkańców; powstało po wydobywaniu iłów poznańskich.</p> <p>Żwirki.</p>
Nazwy pojedynczych obiektów przyrody żywej i nieożywionej (pojedynczych drzew i głązów narzutowych)	Brak informacji.
Endonimy (nazwy własne grup lokalnych i	Oborniczanie.

regionalnych)	
Egzonimy (nazwy zewnętrzne grup lokalnych i regionalnych)	Informator nie zna żadnych egzonimów.
II. Folklor dawny i inne zjawiska kulturowe	
Podania (opowieści) o wydarzeniach lokalnych	<p>1. Legenda o obornickich lochach/przejsiach. Podobno w Obornikach istnieje podziemne przejście pomiędzy kościołem farnym a klasztorem franciszkańskim pod rynkiem. Jeszcze w latach 50-tych ówczesny kanonik miał tamtędy prowadzić dzieci (pokazując im te przejście jako atrakcje), a niektóre z owych dzieci (kobiety) żyją do dziś. Istnieje też opowieść, że podczas budowania szaleatów miejskich maszyny wbiły się w to przejście, a konsekwencją było zalanie go cementem.</p> <p>2. O zamku. Na terenie dzisiejszych Obornik istniał zamek króla Łokietka, w którym miał on przyjmować w gościnę innych królów oraz posłów mistrza krzyżackiego.</p> <p>3. O wrześniu 1939 roku. Istnieją dwie narracje tej historii – polska i niemiecka. W pierwszych dniach września 1939 roku oborniczanie internowali kilkudziesięciu Niemców mieszkających w mieście, ponieważ podejrzewali ich o aktywne sprzyjanie Hitlerowi („coś w stylu piątej kolumny”). Poprowadzili ich w stronę Warszawy, gdzie miał znajdować się obóz internowania. W drodze spora grupa więźniów zginęła. Wersja polska: w tym czasie trwała bitwa nad Bzurą, śmierć więźniów była konsekwencją działań wojennych. Wersja niemiecka: Niemcy zginęli na skutek aktów przemocy ze strony eskortujących ich Polaków. W 1940 roku pastor ewangelicki – który również uważany był za zwolennika Hitlera – dokonał ekshumacji zabitych. Ekshumacja ta była wielką imprezą propagandową; trumny</p>

		okryte były flagami ze swastyką.
Tradycyjne obrzędy (także te związane z tradycjami religijnymi) doroczne		
1.	św. Andrzeja (Andrzejki)/św. Katarzyny (Katarzynki)	„ <i>Niespecjalnie</i> ”. Jako osoba prywatna informator nie obchodzi, aczkolwiek pamięta, że w dzieciństwie były urządzone wróżby andrzejkowe; jako „ <i>instytucja</i> ” obchodzi z racji obowiązków zawodowych, np. organizuje Andrzejkową Galę Operową etc. Katarzynki nie są obchodzone; „ <i>to taka żeńska odmiana andrzejek?</i> ”.
2.	św. Marcina/11 listopada	Przez jakiś czas dzień św. Marcina nie był szczególnie celebrowany. Dopiero w latach 90-tych odżyły tradycje poznańskie, które przejawiają się w jedzeniu rogali marcińskich. Informator i jego rodzina kupują, nie pieką w domu. Kojarzy opowieści o świętym Marcinie na koniu, ale uważa że to efekt studiów germanistycznych i jego znajomości niemieckiej kultury. 11 listopada – w czasach komuny nie istniało to święto z powodów politycznych. Obecnie wywiesza flagę i uczestniczy w obchodach organizowanych na terenie miasta.
3.	Adwent	W dzieciństwie informator chodził na roraty z latarenkami; obecnie zauważa że adwent to raczej „ <i>zakupy adwentowe</i> ”.
4.	św. Mikołaja (Mikołajki)	W wyczyszczone wcześniej buty wkładano dzieciom prezenty; działo się tak zarówno w czasach dzieciństwa informatora, jak i w czasach dzieciństwa jego dzieci (dziś osiemnastoletnich), pamięta on też że jego córka zostawiała „ <i>mleczko dla renifera</i> ” (zapewne pod wpływem kreskówek Disneya – przyp. badaczki).
5.	Wigilia	W przeddzień Wigilii informator ubiera choinkę („ <i>żywą</i> ”), która stoi w domu do 2-ego lutego (Matki Boskiej Gromniczej). Znany jest zwyczaj zaczynania kolacji wraz z pierwszą gwiazdką, jednak rodzina nie jest w stanie zdążyć z

		<p>przygotowaniami na tę chwilę.</p> <p>W tym dniu zachowują post; na kolację wigilijną przygotowuje się:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zupę rybną - barszcz - kapustę z grzybami - makiełki (zarówno z bułką, jak i z makaronem) - smażonego karpia - kompot z suszu. <p>Oplątkiem dzieli zawsze gospodarz domu.</p> <p>Całą rodzina śpiewają kolędy przy akompaniamencie gitar na których gra informator i jego rodzina.</p> <p>Gdy dzieci były mniejsze, ale i również później przychodził zamówiony, przebrany Gwiazdor, a teraz prezenty zostawia się pod choinką.</p> <p>Informator twierdzi, że obchodzenie świąt nie zmieniło się wcale od czasów jego dzieciństwa, a on kontynuuje rodzinne tradycje. Jedyne co jest inne to wspomnienie z dzieciństwa żywego karpia pływającego w wannie/teraz ona nie kupuje żywego karpia.</p>
6.	Pierwsze i Drugie Święto Bożego Narodzenia	Spędzane rodzinie. Wspólnie śpiewają kolędy.
7.	Sylwester/Nowy Rok	<p>Sylwestra zazwyczaj spędza rodzinie w domu, przygotowywana specjalna kolacja z golonką, piją szampana; czasem wychodzili z żoną na zabawy taneczne.</p> <p>Od kiedy został dyrektorem Obornickiego Ośrodka Kultury z racji obowiązków służbowych Sylwestra spędza na obornickim rynku.</p> <p>Znane mu są żarty sylwestrowo – noworoczne: wynoszenie furtek „czasem ktoś znalazł furtkę nad Wartą”.</p>
8.	Trzech Króli	W to święto chodzi do kościoła, gdzie święci się krede, którą następnie pisze się na zewnętrznej części drzwi litery K+M+B

		(Kacper, Melchior i Baltazar)
9.	Kolędnicy	Informator sam kolędował w młodości, miał stworzony program artystyczny, przebierali się za trzech króli, pasterzy, gwiazdę.
10.	MB Gromniczej	<p>Informator w tym dniu tylko idzie na msze, nie święci gromnicy.</p> <p>Matka informatora świeciła gromnice w kościele i paliła ją w czasie burzy stawiając w oknie. On sam uważa, że było podyktowane względami praktycznymi – na wsi gdy była burza trzeba było czuwać i sprawdzać czy piorun nie trafił w którąś część gospodarstwa. Nie można było wtedy jeść, bo trzeba było być w gotowości.</p> <p>W domu rodzinnym informatora mieszkała ciotka – siostra matki, starsza od niej o 20 lat – która pamiętała i kultywowała różne zwyczaje. Informator przytacza historię jak w czasach licealnych wracał do domu późnym wieczorem i zauważył czarny krzyż namalowany nad drzwiami wejściowymi do domu, on się mocno przeraził bo pomyślał że coś się stało, a okazało się że to ciotka wydymiła krzyż poświęcona gromnicą w celu ochrony domu.</p>
11.	Karnawał, tłusty czwartek, koniec karnawału	<p>Gdy żyła (wspomniana wcześniej – przyp. badacza) ciotka informatora, to ona piekła pączki na tłusty czwartek.</p> <p>Obecnie informator kupuje pączki i/lub chruściki.</p> <p>Na zabawy karnawałowe nie chodzi, w czasach gdy był jeszcze nauczycielem razem z żoną – również nauczycielką – za zabawę karnawałową uznawali studniówki, które odbywały się w tym czasie.</p> <p>Z czasów studenckich pamięta obchodzenie końca karnawału – podkoziołek, nazywany również przez kolegów z Pomorza „śledzikiem”.</p> <p>Obecnie nie kultywuje tej tradycji.</p>
12.	Topienie Marzanny	Topienie Marzanny to typowo przedszkolno-szkolne zajęcie.

		Marzannę przygotowywano w domu dla dzieci.
13.	Środa Popielcowa	Uczestniczy w mszy w kościele, gdzie posypują głowę popiołem. Utrzymuje też post – w ten dzień je potrawy postne, takie jak gzik czy śledzie.
14.	Śródpoście	Informator nie obchodzi śródpościa, choć twierdzi że chciałby ale nie ma odpowiednio silnej woli. Ciotka opowiadała mu że kiedyś obowiązkowo przestrzegano zakazu spożywania mięsa oraz „ <i>placka</i> ” w tym okresie.
15.	Niedziela Palmowa	„ <i>Niedziela zakupowa, biała niedziela</i> ”. Palem nie przygotowują w domu, Akcja Katolicka sprzedaje przed kościołem palmy, które oni kupują i zabierają ze sobą do kościoła. Matka informatora cięła gałązki bazi i sama przygotowywała palmę; poświęconą ciotka kładła za obraz (informator nie zna przyczyny, „ <i>może w celu ochrony</i> ”). Stare palmy były palone. „ <i>Świętych rzeczy nie można wyrzucać – świętych obrazków, księzek, skorupki od święconki</i> ”.
16.	Triduum Paschalne	Informator uczęszcza na msze w tym okresie czasu.
17.	Wielkanoc (święcenie koszyczka)/Niedziela Wielkanocna	<p>W Wielką Sobotę odbywa się świecenie koszyczka, do którego informator wkłada chleb, jajka, babkę, pomarańczę, sól i pieprz. W dzieciństwie przygotowywali pisanki, które ozdabiali mazakami.</p> <p>Po mszy w kościele spożywają śniadanie wielkanocne; najpierw dzielą się poświęconym jajkiem, każdy z domowników je „<i>po trochu</i>” ze święconki, jedzą też żurek, bigos, szynkę; na świątecznym stole stoi baranek z masła.</p> <p>Podtrzymują tradycje zajęcia – wicia gniazdek z „<i>badyli i sianka</i>”. Gdy informator był dzieckiem takie gniazdka leżały w altance przy domu lub w korytarzu domu przez cały wielki tydzień; w ciągu tygodnia dzieci znajdowały w nich drobne prezenty w rodzaju cukrowych jajek, większy prezent był układany w Wielkanoc. Swoim dzieciom prezenty „na</p>

		zajaczka” informator chował w ogrodzie. Ocenia, że gniazdka popularne były jeszcze w latach 80-tych.
18.	Poniedziałek Wielkanocny	Śmigus dyngus.
19.	Zielone Świątki	To święto zna tylko z opowieści ciotki – wie że ozdabiało się dom tatarakiem.
20.	Boże Ciało	Procesja, zwyczaj łamania brzózek. Informator mówi że to łamanie brzózek jest – w jego opinii, która powstała w wyniku obserwacji – jedynym co interesuje ludzi zgromadzonych na procesji.
21.	św. Jana	W ten dzień organizowane są wianki miejskie. Z czasów dzieciństwa kojarzy ten dzień ze świętem wodniackim - odbywały się m. in. zawody wodniackie.
22.	MB Zielnej	W tym dniu organizowany jest w Obornikach odpust w kościele
23.	MB Siewnej	Informator nie zna tego święta.
24.	Dzień Wszystkich Świętych/Dzień Zaduszny	Najpierw sprzątają groby w ramach przygotowań do Dnia Wszystkich Świętych. W ten dzień odwiedzają cmentarze, wieczorem odprawiane jest na cmentarzu nabożeństwo z odmawianiem różańca.
25.	Inne tradycyjne wydarzenia doroczne (cykliczne) istotne dla informatora	Walentynki – informator kupuje kwiaty dla żony i dla córki, a w Obornickim Ośrodku Kultury organizowane są imprezy związane z tym świętem.
Tradycyjne obrzędy rodzinne i okolicznościowe		
1.	Narodziny i chrzest	Informator kojarzy tradycję zawiązywania czerwonych kokardek nad łóżeczkiem aby ochronić dziecko przed złem. Z okazji roczku dziecka znany jest zwyczaj gdy przed dzieckiem kładło się trzy przedmioty: kieliszek, książka, różaniec, pieniążek. Jak wybierze kieliszek to będzie

		rozrywkowe, książka – wartości intelektualne, kariera naukowa różaniec wartości duchowe, pieniądze – wartości materialne.
2.	Ślub i wesele	<p>Oczepiny – o dwunastej, zdejmowanie welonu - panny łąpią, która złapie to wyjdzie za mąż jako pierwsza; muchę – chłopcy łąpią, który złapie ożeni się jako pierwszy.</p> <p>Polterabend – z niem. polter – hałasować, abend – wieczór, czyli wieczór hałasu. <i>„Nazwa krąży w oderwaniu od etymologii”.</i></p> <p><i>„W naszym przypadku to było dzień przed, trzeba było wytrzymać, zejść z wódeczką, pozamiatać. W tej chwili jest już to w takiej wersji lajtowej – nie można dzień wcześniej bo przecież będą zmęczeni. Popłuczyny jakieś.”</i></p> <p>Zmiana nastąpiła w ostatnich latach, na przestrzeni ostatnich pięciu lat.</p>
3.	Śmierć i pogrzeb	<p>Gdy zmarła siostra informatora (ona miała trzy lata, wtedy informator miał cztery), to jeszcze jej ciało było w domu do pogrzebu, około trzy dni. Leżała w białej szatce w odkrytej trumience; przychodzili sąsiedzi przynosili obrazki, które wkładali do trumny. Ze zdjęć informator wie, że dziadek jechał do pogrzebu karawanem konnym (dziadek zmarł w 1969 r.). Kiedyś żałobę noszono pół roku; od lat 90-tych to się zmieniło.</p> <p><i>„Teraz wszystko się zmieniło”</i></p>
4.	Inne zjawiska	Brak informacji.
Zespoły i tradycje folklorystyczne, śpiewacze, muzyczne, w tym: przeglądy i festiwale oraz twórcy słowa		<p>W Maniewie – Zespół Folklorystyczny „Maniewiaczy”. Zespół śpiewaczo-kabaretowy, <i>„granica wieku przesuwają się w górę”.</i></p> <p>W tym roku <i>„odnieśli spektakularny sukces”</i> - występowali na Ogólnopolskich Dożynkach, mieli zrobione zdjęcia z prezydentem Komorowskim. Zostali zauważeni przez pracowników Urzędu Marszałkowskiego na Festiwalu Dobrego Smaku w Poznaniu i zaproszeni do udziału w tych dożynkach, które odbywały się w Spale.</p> <p>W Rożnowie – Zespół Folklorystyczny „Rożnowianie”. Zespół</p>

śpiewaczy, który chętnie inscenizuje scenki kabaretowe.

Maniewiaczy i Rożnowianie są sekcją Obornickiego Ośrodka Kultury; ośrodek opłaca im instruktorów, stroje oraz finansuje wyjazdy.

W Objezierzu – Zespół Folklorystyczny „Objezierze” . Zespół stworzony na bazie szkół w Objezierzu, Zespołu Szkół Rolniczych, rekrutują się z uczniów owych szkół. Zespół przede wszystkim taneczny, tańczą tańce regionalne z terenu całej Polski.

Obornicka Orkiestra Dęta – działa od lat 60-tych XX w., zrzesza około 60 osób w różnym wieku – od dzieci po seniorów; jednym z głównych celów orkiestry jest edukacja dzieci i młodzieży.

Brass Band Plus – orkiestra powstała z muzyków Obornickiej Orkiestry Dętej, którzy pragnęli działać i grać w bardziej profesjonalnej grupie, w związku w 2011 r. odłączyli się od macierzystej orkiestry i stworzyli własną. Muzycy ci chcieli się rozwijać. Orkiestra składa się z 20 osób. Orkiestra posiada status stowarzyszenia, współpraca z Obornickim Ośrodkiem Kultury opiera się na zasadach partnerstwa – ośrodek nieodpłatnie udostępnia im salę do ćwiczeń, płaci instruktorowi, a w zamian orkiestra występuje gdy ośrodek organizuje różne wydarzenia.

Grizzly Band – orkiestra. Poprzedni instruktor Brass Band Plus po zakończeniu pracy z muzykami z tego zespołu, założył kolejny własny zespół, „*jest to kapela okazjonalna*”, złożona z profesjonalnych muzyków, która spotyka się w celu zagrania konkretnych koncertów.

Chór Cantilena – ma status stowarzyszenia. Chór mieszany, skupiający około 40 osób w wieku 40+. Powstał pod koniec lat 70-tych XX wieku.

Chór Con Brio – powstał w 1997 r.; chór skupiający osoby w wieku około 30 lat. Chór był sekcją Obornickiego Ośrodka

		Kultury, jednak „przechwycił go ksiądz proboszcz Parafii Miłosierdzia Bożego”.
Tradycje kulinarne, w tym: produkt regionalny i lokalny, potrawy świąteczne, przepisy		Nie zna.
III. Tradycje rękodzielnicze		
Tradycje wytwórczości rękodzielniczej, sztuki ludowej oraz artystów nieprofesjonalnych		Lokalna Grupa Działania „Trzy rzeki” .
IV. Przejawy religijności tradycyjnej		
1.	Kapliczki i krzyże w miejscowości (okoliczności powstania, rok fundacji, fundatorzy)	Droga krzyżowa – Kalwaria, zbudowana w latach międzywojennych. Niemcy w czasie II wojny światowej rozpoczęli proces burzenia, a potem w PRL-u leżały fragmenty figur. W późnych latach 80- tych ona została odbudowana z inicjatywy biskupa. Raz w roku w Wielką Środę jest droga krzyżowa z rynku do Kalwarii. Również w Wielkim Poście co tydzień są nabożeństwa. W Bogdanowie jest krzyż – przy wjeździe na 11- stkę.
2.	Miejsca cudowne (święte drzewa, gaje, źródelka)	Brak informacji.
3.	Święte figury, obrazy, rzeźby	Figura Matki Boskiej w centrum miasta, którą Niemcy zniszczyli i została ponownie postawiona 5 lat temu.
4.	Miejsca kultu religijnego	Kalwaria.
5.	Lokalne tradycje pielgrzymowania	Z Obornik do Dąbrówki Kościelnej – coroczne pielgrzymki piesze, trwające dwa dni, na początku września.
6.	Lokalne odpusty	Odpust 15 sierpnia – na Matki Boskiej Zielnej, odpust w kwietniu na św. Józefa [w kościele katolickim obchodzi się Józefa w marcu – przyp. badacza), św. Krzyża (wrzesień – przyp. Badacza).

V. Lokalne uroczystości i obchody świąteczne

1.	Dożynki	<p>Dożynki gminne organizowane wspólnie przez Urząd Miasta i Obornicki Ośrodek Kultury w każdym roku organizowane są w innej wsi.</p> <p>Na obchody dożynek składają się następujące etapy:</p> <p><u>- korowód i msza</u></p> <p>Korowód z pewnego punktu we wsi rusza do ołtarza, delegacja z wieńcami idzie do ołtarza (każda ze wsi posiada swój wieniec, choć informator zauważa że coraz częściej wieńce nie są robione tylko kupowane).</p> <p><u>- obrzęd</u></p> <p>Scenariusz obrzędu od kilkunastu lat przygotowuje była pracownica Obornickiego Ośrodka Kultury. Zwykle jest to fabuła okraszona pieśniami ludowymi mająca oddać realia życia w dawnej wsi, np. zaloty, wesele. Pieśni aranżowane są przez muzyka pracującego w Ośrodku Kultury, teksty pisze dyrektorka Biblioteki Publicznej w Obornikach. Trwa to około pół godziny. Na zakończenie obrzędu odbywa się wręczanie chleba i taniec z burmistrzem. Tancerki rozdają ważniejszym gościom równianki – bukieciki ze zboża i kwiatków polnych.</p> <p><u>- część estradowo-koncertowa</u></p> <p>Występują również zespoły ludowe „<i>dajemy im okienka</i>”. W tym roku – przygotowana była fabuła.</p> <p><u>- zabawa</u></p> <p>Są organizowane konkursy, stoiska, jest okazja do zaprezentowania jakiś wyrobów regionalnych. Dożynki kończą się około godziny 23-ej.</p> <p>Dodatkowo w każdej wsi w powiecie organizowane są dożynki wiejskie.</p> <p>W przyszłym roku – 2014 – w Obornikach odbędą się dożynki archidiecezjalne.</p>
2.	Dni gminy/wsi	Dni Obornik – odbywają się pod koniec czerwca, zwykle są

obchodzone w ostatnim lub przedostatnim tygodniu tego miesiąca. Jest to tygodniowa impreza, której apogeum odbywa się w weekend.

W ciągu tygodnia:

Przy Bibliotece Publicznej działa grupa „Poetycki Wędrowiec” skupiająca osoby w wieku 50+. Piszą poezje, śpiewają. Przygotowują recital na czas Dni Obornik.

Cykl „Pamiętamy o historii” w ramach którego odsłonięta została tablica pamiątkowa upamiętniająca byłego cmentarz ewangelicki/ nieistniejący, w tym miejscu znajduje się obecnie sklep Polo Market, park, huśtawki. W wydarzeniu uczestniczył syn pastora, który prowadził obornicki zbor ewangelicki w okresie przedwojennym i wojennym. Cmentarz ewangelicki niszczał w okresie powojennym, natomiast w latach 70-tych na jego terenie wybudowano Supersam. Odbyło się to w warunkach które wielu mieszkańców uznało za niegodne – walały się „czaszki, kości”. Sprawa ta nie została nigdy rozwiązana.

Po odsłonięciu tablicy odbyło się spotkanie z synem pastora, który też jest pastorem pracującym i mieszkającym w Niemczech, spotkanie było okazją do wymiany doświadczeń „o tej przeszłości trudnej”.

Następnego dnia odbyło się odsłonięcie kolejnej tablicy pamiątkowej w miejscu byłego obozu pracy w Uścikówcu, gdzie na początku wojny Niemcy więzili osoby podejrzane o działalność patriotyczną, one były wykorzystane do prac przymusowych, potem zaginęły - prawdopodobnie zostały zamordowane.

W zeszłym roku odbyło się rozstrzygnięcie projektu Obornicki Wehikuł Czasu - gra miejska dla gimnazjalistów.

Weekend:

Piątek to dzień koncertowy, scena ustawiona jest na targowisku miejskim. Występują lokalne zespoły taneczne, supporty

muzyczne oraz gwiazdy/ w tym roku 2013 występował zespół Luxtorpeda oraz Liber i goście.

Sobota – jarmark obornicki i wianki.

Wianki powstają na skutek współpracy Urzędu Miasta, Obornickiego Ośrodka Kultury, Związku Harcerstwa Polskiego, Stowarzyszenia Wodniackiego „Aplaga”, Stowarzyszenie Motolotniarzy, prywatnych pasjonatów. Idea brzmi „*wianki na wodzie, łądzie i powietrzu*”. Corocznie wianki są w innym stylu, w tym roku był to styl hawajski.

Wianki tworzy wyłoniona grupa organizacyjna która się spotyka w ośrodku około 30 osób. „*Całkiem fizycznie robią je dziewczyny związane ze środowiskiem wodniackim*”, plecione są z ziół i gałązek, mają zamocowane świeczki. Na Wartę puszczane jest około 400 wianków.

Części obrzędowej towarzyszą zawody na wodzie – tratwiane, spływ na „byle czym” ,płynie stateczek Bajka ze Śremu. Na scenie są w tym czasie organizowane małe koncerty, często ludowe, słowiańskie.

Jest duża polana na której inscenizowane są wioski tematyczne – w tym roku wioska hawajska z palmami.

Puentą jest pokaz fajerwerków.

Jarmark – w okolicy rynku na centralnej ulicy Piłsudskiego – ustawiane są budki (około 30 sztuk), zapraszani są rzemieślnicy ze swoimi wyrobami/hafty, ceramika, produkty spożywcze.

Jarmark trwa w sobotę i niedzielę

Oprócz jarmarku i wianków w czasie Dni Obornik organizowane są pomniejsze wydarzenia, takie jak animacje dla dzieci, które odbywają się w przestrzeni miasta.

W tym roku Lasy Państwowe zorganizowały festyn „Lasom Przyjazny”/ impreza cyklicznie organizowana przez nadleśnictwa.

W niedzielę organizowany jest festyn uliczny, w założeniu miał być rozprzestrzeniony na całym obszarze centrum miasta,

		<p>jednak skupił się wzdłuż ulicy Piłsudskiego. Rano odbywa się półmaraton obornicki.</p> <p>W poprzek ulicy ustawiona scena na której odbywają się różne imprezy, np. koncert laureatów przeglądu młodych talentów, koncerty mniejszych zespołów, śpiewanie z VIP-ami, występ mniejszej rangą gwiazdy muzycznej.</p> <p>Stowarzyszenie Motocyklowe „Jastrzębie Szos” organizuje paradę motocykli.</p> <p>Poustawiane są ogródki, występują mimowie, katarzyniarze.</p>
3.	Lokalne festyny	<ol style="list-style-type: none"> 1. Stowarzyszenie motocyklowe „Jastrzębie Szos” organizuje w maju festyn połączony z akcją charytatywną na rzecz osób niepełnosprawnych skupionych w – i przy stowarzyszeniu „Przyjaciół”. Odbywa się przejazd – parada motocykli, piknik z jedzeniem, aukcja i zbiórka datków do puszek. 2. „Zielono na Łazienkach” – festyn odbywający się w Zielone Świątki w kompleksie spacerowo – rekreacyjnym Łazienki. 3. „Fotokultura” – impreza poświęcona fotografii, której pierwsza edycja odbyła się w maju 2013 roku; trwała trzy dni od 30 maja do 1 czerwca. W zamierzeniu impreza cykliczna. Podczas wydarzenia odbywają się spotkania z twórcami, warsztaty fotograficzne, wystawy w galeriach. Na zakończenie zorganizowano happening - bańki mydlane puszczane przez specjalne maszyny do baniek oraz z rozdawanych dzieciom „urządzeń” do puszczania baniek, uczestnicy warsztatów mieli za zadanie zrobić foto – reportaż. Odbył się również zlot maluchów (samochodów Fiat 126 p.) 4. Estradowe Potyczki Wsi – organizowane raz w roku, w lutym. Przedstawiciele sołectw, które zgłaszają się do udziału w wydarzeniu konkurują w kategoriach tanecznych i estradowych (każda z wsi przygotowuje swój program artystyczny). Zwykle zgłasza się około sześciu sołectw (na 40). „<i>Chodzi nam o to aby we wsiach powstawały spontaniczne inicjatywy kulturalne</i>” 5. Turniej wsi – organizowane trzy razy w roku, w różnych

		<p>terminach. Przedstawiciele wsi, które zgłaszają się do udziału w wydarzeniu konkurują w kategoriach sportowych.</p> <p>6. Biesiada Rybna</p> <p>7. W każdą niedzielę w okresie wakacyjnym w Łazienkach od godziny 15 do 19-ej organizowane są spotkania dla mieszkańców: pikniki, „<i>muzyka mechaniczna</i>”</p>
4.	Inne (np. organizowane przez szkoły, KGW, Domy Ludowe, Ośrodki Kultury)	Brak informacji.